

การบริหารจัดการสภาพแวดล้อมภายในสถานศึกษาด้วยหลักปรัชญา
ของเศรษฐกิจพอเพียงของโรงเรียนเอกชนในเขตอำเภอหล่มสัก จังหวัดเพชรบูรณ์
The Management of School Internal Environment under the Sufficiency
Economy Philosophy of Private Schools in Lomsak District,
Phetchabun Province

นริสา วะทา¹ บุศรา เชื้อดี² ขจรอรุณพน พงศ์วิริทธิ์ธร³ มาลัย วงศ์ฤทัยวัฒนา⁴

Narisa Watha, Busara Chuadee, Kajornatthapol Pongwirithon, Malai Wongruethaiwattana

บทคัดย่อ (Abstract)

การศึกษานี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาและเปรียบเทียบระดับการบริหารจัดการสภาพแวดล้อมภายในสถานศึกษาด้วยหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงของโรงเรียนเอกชนในเขตอำเภอหล่มสัก จังหวัดเพชรบูรณ์ กลุ่มตัวอย่างของการวิจัยครั้งนี้ คือ ครูและบุคลากรทางการศึกษาในเขตอำเภอหล่มสัก สังกัดสำนักงานส่งเสริมการศึกษาเอกชน ปีการศึกษา 2563 จำนวน 214 คน เนื่องจากข้อมูลกลุ่มตัวอย่างเป็นผู้ให้ข้อมูลการตอบที่มีความสำคัญและต้องให้ผู้ตอบสนใจในการให้ข้อมูลแบบสอบถาม การสนใจในการให้ข้อมูลของการวิจัยเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แบบสอบถาม เป็นแบบตรวจสอบรายการและแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าความถี่ ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และวิเคราะห์ความแตกต่างด้วยค่า t-test ผลการศึกษาพบว่า ระดับการบริหารจัดการสภาพแวดล้อมภายในสถานศึกษาด้วยหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงของโรงเรียนเอกชนในเขตอำเภอหล่มสัก จังหวัดเพชรบูรณ์ โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาารายด้าน พบว่า ทุกด้านมีการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก โดยเรียงลำดับด้านที่มีค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อย ดังนี้ ด้านการบริหาร, ด้านกายภาพ และด้านวิชาการ ตามลำดับ การทดสอบสมมติฐานลักษณะสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถามที่แตกต่างกันทางด้านเพศ อายุ และระดับการศึกษามีระดับค่าเฉลี่ยเกี่ยวกับระดับการบริหารจัดการสภาพแวดล้อมภายในสถานศึกษาด้วยหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงของโรงเรียนเอกชนในเขตอำเภอหล่มสัก จังหวัดเพชรบูรณ์ ไม่แตกต่างกัน ส่วนลักษณะสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถามทางด้านประสบการณ์ทำงานแตกต่างกันมีระดับการบริหารจัดการสภาพแวดล้อมภายในสถานศึกษาด้วยหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงของโรงเรียนเอกชนในเขตอำเภอหล่มสัก จังหวัดเพชรบูรณ์ แตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

คำสำคัญ (Keywords): การบริหารจัดการ; สภาพแวดล้อมภายใน; หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง

Received: 2021-09-14 Revised: 2021-10-12 Accepted: 2021-10-13

¹ คณะศึกษาศาสตร์ วิทยาลัยนอร์ทเทิร์น Faculty of Education, Northern College. Corresponding Author
e-mail: tok2029@gmail.com

^{2 3 4} บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเวสเทิร์น Graduate School, Western University

Abstract

This research was descriptive research aimed to study the level and to compare the management of school internal environment under the Sufficiency Economy Philosophy of private schools in Lomsak District, Phetchabun Province and 2) to compare the level of the management of school internal environment under the Sufficiency Economy Philosophy of private schools in Lomsak District, Phetchabun Province. Collecting the data from 214 of teachers and personnel of private schools in Lomsak District, Phetchabun Province in academic year 2020. As the data of the respondents were important, the respondents must voluntarily provide the information. The research tool was a questionnaire, which contained the checklist section and the 5-level rating scale section. Data were analyzed in terms of frequency, means, standard deviation, t-test. The research results found out that the overall of the management of school internal environment under the Sufficiency Economy Philosophy of private schools in Lomsak District, Phetchabun Province was at a high level. When considering each aspect, it was found that all aspects were practiced at a high level. In the order of the sides with descending mean as follows: administrative, physical, and academic, respectively. The test compared the characteristics and status of the respondents at different sex, age, and education level were average the level of the management of school internal environment under the Sufficiency Economy Philosophy of private schools in Lomsak District, Phetchabun Province wasn't different. The characteristics and status of the respondents at different experience were average the level of the management of school internal environment under the Sufficiency Economy Philosophy of private schools in Lomsak District, Phetchabun Province was statistically significant at a level of 0.05.

Keywords: Management; Internal Environment; Sufficiency Economy Philosophy

บทนำ (Introduction)

หลักการจัดการศึกษาเป็นหลักการที่กำหนดสาระเนื้อหาของพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ (ฉบับที่ 4) พ.ศ. 2562 (กระทรวงศึกษาธิการ, 2562) ซึ่งมาตรา 4 กล่าวถึง การศึกษา หมายความว่า กระบวนการเรียนรู้ เพื่อความเจริญงอกงามของบุคลากรและสังคมโดยการถ่ายทอดความรู้ การฝึก การอบรม การสืบสานทางวัฒนธรรม การสร้างสรรค์จรรโลงความก้าวหน้าทางวิชาการ การสร้างองค์ความรู้อันเกิดจากการจัดสภาพแวดล้อมสังคมการเรียนรู้และปัจจัยเกื้อหนุนให้บุคลากรเรียนรู้อย่างต่อเนื่องตลอดชีวิต โดยให้สถานศึกษาและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องได้ดำเนินการส่งเสริมสนับสนุน ให้ครูผู้สอนจัดบรรยากาศสภาพแวดล้อม สื่อการเรียน ตลอดจนสิ่งที่เอื้ออำนวยความสะดวก เพื่อสนับสนุนต่อการเรียนรู้ของผู้เรียน ซึ่งสอดคล้องกับ สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ที่ได้ระบุสาระสำคัญของมาตรฐานการศึกษาขั้นพื้นฐาน

มาตรฐานด้านคุณภาพผู้เรียน มาตรฐานที่ 2 ผู้เรียนมีจิตสำนึกในการอนุรักษ์และพัฒนาสิ่งแวดล้อม และ มาตรฐานด้านการบริหารและการจัดการศึกษา มาตรฐานที่ 16 สถานศึกษามีการจัดสภาพแวดล้อมและบริการที่ส่งเสริมให้ผู้เรียนพัฒนาตามธรรมชาติเต็มศักยภาพการพัฒนาคุณภาพของคนจึงเป็นสิ่งสำคัญที่สุด การเตรียมคนให้สามารถเผชิญสถานการณ์ที่เกิดขึ้นและมีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว จำเป็นต้องใช้การศึกษาที่มีคุณภาพซึ่งปัจจัยที่สำคัญ คือองค์ประกอบในด้านการจัดการเรียนการสอนของครู แต่การที่จะทำให้ครูมีความตั้งใจและเต็มใจในการปฏิบัติงานมากขึ้นได้นั้น สภาพแวดล้อมในการทำงานย่อมมีอิทธิพลต่อพฤติกรรมของบุคลากร ช่วยเสริมสร้างความพึงพอใจในการทำงานและความรู้สึกประทับใจของบุคลากร จะเห็นว่า การบริหารจัดการสภาพแวดล้อมในสถานศึกษาเป็นปัจจัยสำคัญอย่างหนึ่งที่มีอิทธิพลต่อการจัดการศึกษาที่จะทำให้ผู้เรียนประสบผลสำเร็จในการเรียนรู้ นอกจากจะสามารถให้ความรู้ความคิดแก่ทุกคนที่อยู่ในสถานศึกษาแล้ว ยังสามารถส่งเสริมให้คนรู้สึกกระตือรือร้นใคร่รู้ใคร่เรียน รู้จักวิถีการดำรงชีวิตและมีปฏิสัมพันธ์ต่อกันและต่อสภาพแวดล้อมอย่างถูกต้องด้วยและสภาพแวดล้อมที่ดีจะเป็นแบบอย่างที่ดีในการพัฒนาสภาพแวดล้อมในชุมชนกลายเป็นสถานที่ที่มีค่าของชุมชนส่งผลให้ทุกคนเกิดความภาคภูมิใจเพิ่มความสนใจในการศึกษาและการเข้ามามีส่วนร่วมในการจัดการศึกษาของสถานศึกษามากขึ้น จึงกล่าวได้ว่าการพัฒนาสภาพแวดล้อมในสถานศึกษาเป็นแบบอย่างที่ดีทั้งแก่ผู้เรียน ผู้ปกครองและชุมชนด้วย (สำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพภายนอกสถานศึกษา (องค์การมหาชน), 2559) ซึ่งสอดคล้องกับแผนการศึกษาแห่งชาติ (พ.ศ. 2560-2579) ได้นำเสนอแนวคิดการจัดการศึกษาตามแผนการศึกษาแห่งชาติ ยึดหลักสำคัญในการจัดการศึกษา ประกอบด้วย หลักการจัดการศึกษาเพื่อปวงชน หลักการจัดการศึกษาเพื่อความเท่าเทียมและทั่วถึง หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง และหลักการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วนของสังคม อีกทั้งยึดตามเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน ประเด็นภายในประเทศ อาทิ คุณภาพของคนทุกช่วงวัย การเปลี่ยนแปลงโครงสร้างประชากรของประเทศ ความเหลื่อมล้ำของการกระจายรายได้ และวิกฤตด้านสิ่งแวดล้อม (กระทรวงศึกษาธิการ, 2562) การศึกษาการจัดสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการเรียนรู้ของโรงเรียนให้ถูกต้องเหมาะสมนั้นนับได้ว่าเป็นสิ่งจำเป็นมากในการจัดการศึกษา เพราะจะทำให้โรงเรียนเป็นสถานที่ที่นักเรียน อันจะนำมาซึ่งความรู้ ประสบการณ์ต่าง ๆ การดำเนินการจัดสภาพแวดล้อมนั้นเป็นหน้าที่โดยตรงของทางโรงเรียนจะต้องกำหนดให้เอื้อต่อการพัฒนาผู้เรียนให้มีคุณลักษณะตรงตามความต้องการของสังคมเพราะตลอดเวลาที่อยู่ในโรงเรียนนั้นสภาพแวดล้อมในโรงเรียนย่อมมีผลกระทบต่อสุขภาพกาย สุขภาพจิตของผู้เรียน รวมทั้งอิทธิพลต่อการจัดการเรียนของผู้สอน ดังนั้นในการจัดการศึกษาจึงต้องมุ่งพัฒนาคนให้มีคุณภาพมากที่สุด โดยทำให้ศักยภาพที่มีอยู่ในตัวคนได้รับการพัฒนาอย่างเต็มที่ เป็นคนที่รู้จักคิดวิเคราะห์ สังเคราะห์ รู้จักการแก้ปัญหา มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ สามารถปรับตัวให้ทันต่อเหตุการณ์ที่เปลี่ยนแปลง และในฐานะที่มนุษย์เป็นส่วนหนึ่งของธรรมชาติจำเป็นต้องดำรงอยู่รวมกันกับธรรมชาติอย่างกลมกลืน มนุษย์จึงต้องตระหนักถึงการใช้ และการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติสิ่งแวดล้อม ดังนั้น ทางโรงเรียนจึงควรจัดสภาพแวดล้อมต่างๆ ในโรงเรียนให้เอื้อต่อการเรียนการสอน เพื่อให้นักเรียนเรียนรู้อย่างมีความสุข มุ่งเน้นการจัดการเรียนการสอนตามธรรมชาติ โดยให้นักเรียนได้ฝึกปฏิบัติจริง ปลูกฝังเรื่องความสะอาด ความมีระเบียบวินัย เอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ มีความรักสามัคคี มีต้นไม้ แหล่งน้ำ บ่อน้ำ ไร่นา ไร่สวน ไร่ผลไม้ (ทิพย์ภาภรณ์ ใจวัน และ

สุทธิพงศ์ หกสุวรรณ, 2562) และการจัดสภาพแวดล้อมของโรงเรียนย่อมมีความสัมพันธ์กับการพัฒนาผู้เรียน โรงเรียนที่มีความสะอาด สงบ ร่มรื่น อาคารสถานที่ วัสดุ ครุภัณฑ์และทรัพยากรอื่น ๆ ของโรงเรียน ที่มีการดูแลรักษาอำนวยความสะดวก พอเพียงและอยู่ในสภาพที่ใช้การได้ดี พร้อมทั้งจะให้ครูและนักเรียนใช้ได้ตลอดเวลา ย่อมส่งผลให้ทุกคนมีจิตใจที่แจ่มใส ก็จะเกิดคุณลักษณะอันพึงประสงค์ที่ดีในตัวนักเรียน นับว่าเป็นบทบาทที่สำคัญของโรงเรียนในการจัดสภาพแวดล้อมของโรงเรียนให้ดี ได้แก่ การจัดให้มีห้องเรียน ห้องปฏิบัติการ ที่เอาไว้ฝึกการทำกิจกรรมการเรียนการสอน มีห้องสมุดไว้เป็นแหล่งเรียนรู้ มีพื้นที่สีเขียวและสิ่งอำนวยความสะดวกที่พอเพียงและอยู่ในสภาพที่ใช้การได้ดี มาตรการส่งเสริมสุขภาพอนามัยและความปลอดภัยของนักเรียน ซึ่งจำเป็นจะต้องมีการจัดให้กับผู้เรียนด้วย (ณัฐนนท์ คำชาย, 2562)

จังหวัดเพชรบูรณ์ มีหน่วยงานที่จัดการศึกษา จำนวน 6 สังกัด 14 หน่วยงาน 894 แห่ง และการจัดการศึกษาระดับปฐมวัย จำนวน 818 แห่ง เปิดทำการเรียนการสอนตั้งแต่ระดับปฐมวัยจนถึงระดับอุดมศึกษา ครอบคลุมพื้นที่ 11 อำเภอทั่วจังหวัด ข้อมูลที่ดำเนินการจัดทำประกอบไปด้วยข้อมูลหน่วยงานที่จัดการศึกษา ข้อมูลจำนวนสถานศึกษาจำแนกรายสังกัด ข้อมูลครูและบุคลากรทางการศึกษา จำนวนนักเรียน นักศึกษา จำนวนห้องเรียน โดยมีครูและบุคลากรทางการศึกษา จำนวน 10,649 คน และมีนักเรียนนักศึกษา จำนวน 173,626 คน และมีสถานศึกษาในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการส่งเสริมการศึกษาเอกชน (สช.) จำนวน 55 แห่ง มีข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาสังกัดสำนักงานส่งเสริมการศึกษาเอกชน (สช.) จำนวน 1,910 คน และตั้งอยู่ในเขตอำเภอหล่มสัก จำนวน 14 แห่ง มีข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาสังกัดสำนักงานส่งเสริมการศึกษาเอกชน (สช.) จำนวน 486 คน จากการประชุมผู้บริหาร และผู้รับใบอนุญาตของโรงเรียนในสังกัดในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการส่งเสริมการศึกษาเอกชน (สช.) จำนวน 55 แห่ง พบว่า โรงเรียนเอกชนได้ประสบปัญหาการดำเนินงานเกี่ยวกับห้องสมุดมีหนังสือไม่ครอบคลุมเนื้อหาของนักเรียนรวมทั้งสภาพห้องสมุดร้อน ไม่ปลอดภัย ด้านห้องนํ้านักเรียนมีความสกปรกขาดการดูแลเอาใจใส่ ครูมีการนำสิ่งแวดลอมมาใช้ประกอบการเรียนการสอนไม่เพียงพอ ขาดแคลนบุคลากรด้านการสอน และการขาดแคลนครูเฉพาะด้าน รายวิชา ส่งผลให้คุณภาพการศึกษาของผู้เรียนไม่บรรลุตามเป้าหมายของสถานศึกษา ระบบจัดเก็บข้อมูลสารสนเทศของสถานศึกษาไม่เป็นปัจจุบัน ผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติขั้นพื้นฐาน (O-NET) ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ปีการศึกษา 2562 สถานศึกษาสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการส่งเสริมการศึกษาเอกชน (สช.) วิชาภาษาไทย มีค่าเฉลี่ยร้อยละ 38.45 วิชาสังคมศึกษา มีค่าเฉลี่ยร้อยละ 33.97 วิชาคณิตศาสตร์ มีค่าเฉลี่ยร้อยละ 21.62 ส่วนวิชาภาษาอังกฤษมีค่าเฉลี่ยร้อยละ 26.58 และวิชาวิทยาศาสตร์ มีค่าเฉลี่ยร้อยละ 27.69 ซึ่งต่ำกว่าค่าเฉลี่ยทั้งประเทศ ผลการพัฒนาการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติขั้นพื้นฐาน (O-NET) ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 เปรียบเทียบปีการศึกษา 2561 และ 2562 พบว่า ในปีการศึกษา 2562 ผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติขั้นพื้นฐาน (O-NET) ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 มีค่าเฉลี่ย 4 รายวิชา ต่ำกว่าระดับประเทศและระดับภาค ทุกรายวิชา ผลการทดสอบความสามารถพื้นฐานของผู้เรียนระดับชาติ (National Test : NT) ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ปีการศึกษา 2562 เปรียบเทียบกับปีการศึกษา 2561 พบว่า มีคะแนนเฉลี่ย 2 ด้านลดลงทุกระดับ (สำนักงานศึกษาธิการจังหวัดเพชรบูรณ์, 2563)

จากความเป็นมาและความสำคัญของปัญหาดังกล่าว ผู้วิจัยจึงมีความสนใจจะศึกษา การบริหารจัดการสภาพแวดล้อมภายในสถานศึกษาด้วยหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงของโรงเรียนเอกชนในเขตอำเภอหล่มสัก จังหวัดเพชรบูรณ์ เพื่อเป็นข้อมูลพื้นฐานในการนำไปใช้ในการวิจัยเพื่อปรับปรุงและพัฒนาการจัดการศึกษาที่เหมาะสมและสอดคล้องกับสภาพชุมชนและสังคมต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย (Research Objectives)

1. เพื่อศึกษาระดับการบริหารจัดการสภาพแวดล้อมภายในสถานศึกษาด้วยหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงของโรงเรียนเอกชนในเขตอำเภอหล่มสัก จังหวัดเพชรบูรณ์
2. เพื่อเปรียบเทียบระดับการบริหารจัดการสภาพแวดล้อมภายในสถานศึกษาด้วยหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงของโรงเรียนเอกชนในเขตอำเภอหล่มสัก จังหวัดเพชรบูรณ์

วิธีดำเนินการวิจัย (Research Methods)

1. รูปแบบการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้คณะผู้วิจัยออกแบบการวิจัยเชิงปริมาณ (Qualitative Research) โดยคณะผู้วิจัยได้มุ่งการบริหารจัดการสภาพแวดล้อมภายในสถานศึกษาด้วยหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงของโรงเรียนเอกชนในเขตอำเภอหล่มสัก จังหวัดเพชรบูรณ์ ซึ่งสามารถอธิบายขอบเขตด้านเนื้อหาของการวิจัย ดังนี้ 1. ด้านกายภาพ 2. ด้านการบริหาร และ 3. ด้านวิชาการ

2. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ ผู้บริหารหรือรองผู้บริหารสถานศึกษา จำนวน 55 คน ครูและบุคลากรทางการศึกษา จำนวน 431 คน ในเขตอำเภอหล่มสัก สังกัดสำนักงานส่งเสริมการศึกษาเอกชน (สช.) ปีการศึกษา 2563 รวมจำนวน 486 คน (สำนักงานศึกษาธิการจังหวัดเพชรบูรณ์, 2563) โดยมีวิธีการกำหนดกลุ่มตัวอย่างจากการเปิดตารางของเครจซี่และมอร์แกน (Krejcie and Morgan, 1970) ที่ระดับความเชื่อมั่น 95% ได้กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 214 คน และสุ่มกลุ่มตัวอย่างโดยวิธีการสุ่มอย่างง่าย (Simple random sampling) ตามขนาดของกลุ่มตัวอย่างเนื่องจากข้อมูลกลุ่มตัวอย่างเป็นผู้ให้ข้อมูลการตอบที่มีความสำคัญและต้องให้ผู้ตอบสนใจในการให้ข้อมูลแบบสอบถามการสมัครใจในการให้ข้อมูลของการวิจัย

3. เครื่องมือที่ใช้ในงานวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการวิจัย ซึ่งเป็นลักษณะแบบสอบถามเป็นแบบตรวจสอบรายการแบบตัวเลือก (Checklist) แบ่งออกได้เป็น 2 ส่วน ได้แก่ ส่วนที่ 1 แบบสอบถามข้อมูลเกี่ยวกับสถานภาพและข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา และประสบการณ์ทำงาน ซึ่งเป็นแบบสอบถามแบบตรวจสอบรายการ (Checklist) ส่วนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับการบริหารจัดการสภาพแวดล้อมภายในสถานศึกษาด้วยหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงของโรงเรียนเอกชนในเขตอำเภอหล่มสัก จังหวัดเพชรบูรณ์ แบบสอบถามแบบมาตราส่วนมีลักษณะเป็น

แบบสอบถามชนิดจัดอันดับคุณภาพ 5 ระดับของลิเคิร์ต (Likert's rating scale) 5 ระดับ คือ ระดับ 5 หมายถึง มีการปฏิบัติอยู่ในระดับมากที่สุด จนถึงระดับ 1 หมายถึง มีการปฏิบัติอยู่ในระดับน้อย ซึ่งการแปลผลระดับค่าเฉลี่ย 4.50 – 5.00 หมายถึง มีมีการปฏิบัติอยู่ในระดับมากที่สุด จนถึงระดับค่าเฉลี่ย 1.00 – 1.49 หมายถึง มีการปฏิบัติอยู่ในระดับน้อย โดยเกณฑ์สัมประสิทธิ์แอลฟา มีค่าไม่ต่ำกว่า 0.70 ขึ้นไป ซึ่งการทดสอบหาค่าความเที่ยงตรง (Validity) และการทดสอบหาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม ผลของค่าสัมประสิทธิ์อัลฟาที่ได้มีค่าเท่ากับ 0.94 ถือว่ายอมรับได้ สามารถเก็บข้อมูลกับกลุ่มตัวอย่างได้ (Kajornatthapol P., et. al., 2020)

4. การเก็บรวบรวมข้อมูล

การรวบรวมข้อมูลและการวิเคราะห์ข้อมูล คณะผู้วิจัยได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยแบบสอบถาม (Questionnaire) กับกลุ่มตัวอย่างตามจำนวนที่ได้กำหนดไว้ข้างต้นและนำข้อมูลที่ได้จากการรวบรวมข้อมูลมาวิเคราะห์ทางสถิติ เพื่อนำข้อมูลมาประกอบการสรุปผลและอภิปรายผลการวิจัยให้บรรลุตามวัตถุประสงค์การวิจัยต่อไป

5. สถิติที่ใช้ในการวิจัย

คณะผู้วิจัยได้ดำเนินการกำหนดสถิติที่มีความเหมาะสมและสอดคล้องกับข้อมูลทางสถิติเพื่อตอบวัตถุประสงค์ของการวิจัย โดยสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล มีดังนี้ 1.) สถิติพื้นฐานการวิเคราะห์สถิติเชิงพรรณนา คณะผู้วิจัยนำมาใช้เพื่อการอธิบายถึงคุณสมบัติหรือลักษณะของการแจกแจงข้อมูลตัวแปร โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป สำหรับกำหนดการวัดเป็นการหาค่าเฉลี่ยร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 2.) สถิติการวิเคราะห์ทดสอบสมมติฐาน คณะผู้วิจัยนำมาใช้เพื่อวิเคราะห์ที่ตอบแบบสอบถาม โดยใช้สถิติทดสอบ t (t-test Independent)

ผลการวิจัย (Research Results)

ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถามการวิจัยนี้ จำนวน 214 คน พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง จำนวน 130 คน คิดเป็นร้อยละ 60.70 และเพศชาย จำนวน 84 คน คิดเป็นร้อยละ 39.30 มีอายุน้อยกว่า 45 ปี จำนวน 129 คน คิดเป็นร้อยละ 60.30 และมีอายุมากกว่า 45 ปี จำนวน 85 คน คิดเป็นร้อยละ 39.70 การศึกษาในระดับปริญญาตรี จำนวน 114 คน คิดเป็นร้อยละ 53.30 และระดับสูงกว่าปริญญาตรี จำนวน 100 คน คิดเป็นร้อยละ 46.70 ประสบการณ์การทำงานมากกว่า 10 ปี จำนวน 109 คน คิดเป็นร้อยละ 50.90 และมีประสบการณ์การทำงานน้อยกว่า 10 ปี จำนวน 105 คน คิดเป็นร้อยละ 49.10

การวิเคราะห์ระดับระดับการบริหารจัดการสภาพแวดล้อมภายในสถานศึกษาด้วยหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงของโรงเรียนเอกชนในเขตอำเภอหล่มสัก จังหวัดเพชรบูรณ์ โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}$ = 4.07) เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่าทุกด้านมีการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก โดยเรียงลำดับด้านที่มีค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อย ดังนี้ ด้านการบริหาร, ด้านกายภาพ และด้านวิชาการ ($\bar{X}$ = 4.23, 4.01, 3.97) ตามลำดับดังตารางที่ 1

ตารางที่ 1 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับการบริหารจัดการสภาพแวดล้อมภายในสถานศึกษาด้วยหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงของโรงเรียนเอกชนในเขตอำเภอหล่มสัก จังหวัดเพชรบูรณ์ภาพรวมและรายด้าน

ด้านที่	การบริหารจัดการสภาพแวดล้อมภายในสถานศึกษาด้วยหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง	$\bar{X}$	S.D.	ระดับการปฏิบัติ
1	ด้านกายภาพ	4.01	0.58	มาก
2	ด้านการบริหาร	4.23	0.67	มาก
3	ด้านวิชาการ	3.97	0.57	มาก
รวมเฉลี่ย		4.07	0.61	มาก

การวิเคราะห์ระดับการบริหารจัดการสภาพแวดล้อมภายในสถานศึกษาด้วยหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงของโรงเรียนเอกชนในเขตอำเภอหล่มสัก จังหวัดเพชรบูรณ์โดยเมื่อพิจารณาเป็นรายแต่ละด้าน ดังนี้

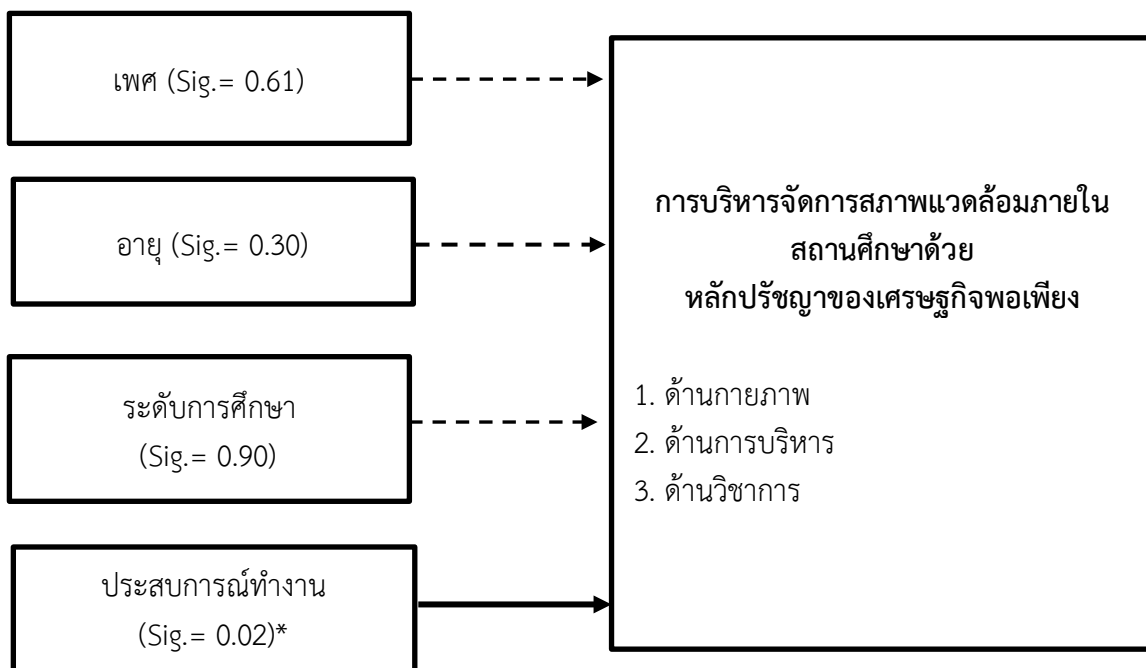
1. ด้านกายภาพ อยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=4.01$) เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า การจัดอาคารเรียนมีบรรยากาศที่เอื้อต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้, การจัดบรรยากาศในห้องเรียนให้มีความสะอาด และปลอดภัย, การจัดระเบียบ และภูมิทัศน์โดยรอบสถานศึกษาให้มีความสวยงาม ($\bar{X}=4.27, 4.21, 4.19$) ตามลำดับ

2. ด้านการบริหาร อยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=4.23$) เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า ผู้บริหารสถานศึกษาส่งเสริมพัฒนาบุคลากรเพื่อเพิ่มพูนความรู้ความก้าวหน้า, ผู้บริหารสถานศึกษาพัฒนาครูให้เป็นผู้ที่มีความสามารถในการใช้ภาษาถูกต้องชัดเจน, ผู้บริหารสถานศึกษาส่งเสริมสนับสนุนด้านงบประมาณในการดำเนินกิจกรรมการเรียนการสอน ($\bar{X}=4.39, 4.38, 4.37$) ตามลำดับ

3. ด้านวิชาการ อยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=3.97$) เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า ผู้บริหารสถานศึกษาและครูร่วมกันกำหนดนโยบาย วางแผนในเรื่องการจัดหาและพัฒนาสื่อการเรียนรู้และเทคโนโลยี, ครูจัดกิจกรรมที่ส่งเสริมการเรียนการสอนที่หลากหลายให้นักเรียนได้มีโอกาสแสดงออกและเข้าร่วมทุกคนตามความถนัด และความสนใจอย่างต่อเนื่อง, ผู้บริหารสถานศึกษาจัดซื้อ อุปกรณ์ TV-Digital, Computer และนวัตกรรมสมัยใหม่ให้เพียงพอกับสถานศึกษา ($\bar{X}=4.13, 4.08, 4.07$) ตามลำดับ

การทดสอบการเปรียบเทียบลักษณะสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถามที่แตกต่างกันทางด้านเพศ อายุ ระดับการศึกษา มีระดับค่าเฉลี่ยเกี่ยวกับระดับการบริหารจัดการสภาพแวดล้อมภายในสถานศึกษาด้วยหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงของโรงเรียนเอกชนในเขตอำเภอหล่มสัก จังหวัดเพชรบูรณ์ ไม่แตกต่างกัน ซึ่งประสพการณ์การทำงานที่แตกต่างกัน ระดับค่าเฉลี่ยเกี่ยวกับระดับการบริหารจัดการสภาพแวดล้อมภายในสถานศึกษาด้วยหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงของโรงเรียน

เอกชนในเขตอำเภอหล่มสัก จังหวัดเพชรบูรณ์ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 สามารถสรุปได้ดังภาพที่ 1

* หมายถึง มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 (Sig.)

หมายถึง มีความแตกต่างกัน, —————> หมายถึง ไม่แตกต่างกัน - - - - ->

ภาพที่ 1 การสรุปผลสมมติฐานการวิจัย : ผู้วิจัย

อภิปรายผลการวิจัย (Research Discussion)

การวิจัยเรื่อง การบริหารจัดการสภาพแวดล้อมภายในสถานศึกษาด้วยหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงของโรงเรียนเอกชนในเขตอำเภอหล่มสัก จังหวัดเพชรบูรณ์ มีประเด็นที่สามารถมาอภิปรายผลได้ 2 ประเด็นดังนี้

1. ระดับบทบาทของผู้บริหารสถานศึกษาที่มีต่อการส่งเสริมงานวิจัยในชั้นเรียนของโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเพชรบูรณ์ เขต 3 โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณารายด้าน โดยเรียงลำดับด้านที่มีค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อย ดังนี้ ด้านการมีความรับผิดชอบต่อครูผู้ทำวิจัยในโรงเรียน อยู่ในระดับมากที่สุด รองลงมาเป็นด้านการให้ความยอมรับนับถือครูผู้ทำวิจัยในชั้นเรียน อยู่ในระดับมาก ด้านการส่งเสริมให้เกิดความสำเร็จของงานวิจัยในชั้นเรียน อยู่ในระดับมาก ด้านการให้ความสำคัญกับการวิจัยในโรงเรียน อยู่ในระดับมาก และด้านการส่งเสริมความก้าวหน้าในตำแหน่งหน้าที่การงานของครูผู้ทำวิจัยในโรงเรียน อยู่ในระดับมาก ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากว่า ผู้บริหารสถานศึกษาในสังกัด

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเพชรบูรณ์ เขต 3 มีความสามารถในการส่งเสริมการมีส่วนร่วมในการทำวิจัยในชั้นเรียนระหว่างผู้บริหาร ครู และบุคลากรที่เกี่ยวข้อง สามารถสนับสนุนให้บุคลากรทดลองทำการวิจัยโดยใช้เนื้อหา วัสดุ อุปกรณ์ วิธีสอนหรือนวัตกรรมใหม่ ๆ ให้การยกย่อง ชมเชยครูผู้ทำวิจัยในชั้นเรียนต่อที่ประชุมในโรงเรียนหรือที่สาธารณชน เช่น ให้เกียรติบัตรหรือรางวัลแก่ครูผู้ทำวิจัยในชั้นเรียน เป็นต้น จัดโครงการให้ครูในโรงเรียนเปลี่ยนกันเยี่ยมชั้นเรียนและสังเกตการสอน กระตุ้น และส่งเสริมให้ครูปรับปรุงการเรียนการสอนด้วยกระบวนการวิจัยในชั้นเรียน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ศิริรัตน์ พานนาค, (2560) ผลการวิจัยพบว่า ครูมีความคิดเห็นว่าการส่งเสริมการวิจัยในชั้นเรียนของผู้บริหารสถานศึกษาในภาพรวมอยู่ในระดับดี เรียงตามค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย คือ ด้านการส่งเสริมให้เกิดความสำเร็จของงานวิจัยในชั้นเรียน ด้านการมีความรับผิดชอบต่อครูผู้ทำวิจัยในชั้นเรียน ด้านการส่งเสริมความก้าวหน้าในตำแหน่งหน้าที่การงานของครูผู้ทำวิจัยในชั้นเรียน และด้านการให้การยอมรับนับถือครูผู้ทำวิจัยในชั้นเรียน อีกทั้งยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ ปรีชา วุฒิเกษตรสกุล, (2560) ผลการวิจัยพบว่า บทบาทของผู้บริหารสถานศึกษาในการส่งเสริมการวิจัยในชั้นเรียนของครูในโรงเรียนประถมศึกษา เขตอำเภอสอยดาว สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาจันทบุรี เขต 2 โดยรวมและรายด้านทุกด้านอยู่ในระดับมาก อีกทั้งยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ วิภารัตน์ เสนี และศิลป์ชัย สุวรรณณัฏ, (2561) ผลการวิจัยพบว่า การส่งเสริมการทำวิจัยในชั้นเรียนของผู้บริหารสถานศึกษาตามความคิดเห็นของครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุราษฎร์ธานี เขต 3 ในภาพรวมและรายด้านอยู่ในระดับมาก อีกทั้งยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ Kenneth, (1992) ผลการวิจัยพบว่า การสนับสนุนและให้ความร่วมมือจาก ฝ่ายบริหาร มีความสำคัญอย่างยิ่งต่อความพยายามทำวิจัยครู การวิจัยเป็นเครื่องมือในการพัฒนาวิชาชีพที่ได้ผล และสอดคล้องกับงานวิจัยของ Hernandez-Tutop, (2006) ผลการวิจัยพบว่า ครูและผู้วิจัยได้ร่วมอบรมเชิงปฏิบัติการ การนำกระบวนการวิจัยไปใช้ในชั้นเรียนเพื่อปรับปรุงการเรียนการสอนของตน ข้อค้นพบที่ได้สนับสนุนที่ส่งเสริมการวิจัยโดยตรง ได้แก่ มีผู้สนับสนุนและช่วยเหลือ คือ ผู้บริหาร เพื่อนครู นักเรียน และสนใจส่วนบุคคลของผู้วิจัย รวมทั้งพบว่าปัจจัยเสริมที่ส่งผลต่อการทำวิจัยเชิงบวกรองลงมา คือ ความรู้เกี่ยวกับกระบวนการทำวิจัย แหล่งข้อมูลสารสนเทศ เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องและผู้เชี่ยวชาญหรือวิทยากรที่ให้การช่วยเหลือ ซึ่งทำให้กระบวนการทำวิจัยในชั้นเรียนมีความเข้มข้นมากยิ่งขึ้น

2. ลักษณะสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถามที่แตกต่างกันทางด้านเพศ อายุ ประสบการณ์การทำงาน มีระดับค่าเฉลี่ยเกี่ยวกับระดับบทบาทของผู้บริหารสถานศึกษาที่มีต่อการส่งเสริมงานวิจัยในชั้นเรียนของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเพชรบูรณ์ เขต 3 ไม่แตกต่างกัน ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากว่า ผู้บริหารสถานศึกษา ในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเพชรบูรณ์ เขต 3 ที่มีเพศ อายุ และประสบการณ์การทำงาน แตกต่างกันมีบทบาทต่อการส่งเสริมงานวิจัยในชั้นเรียนให้กับครูผู้สอนไปในทิศทางเดียวกันว่า ผู้บริหารสถานศึกษา ในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเพชรบูรณ์ เขต 3 มีความสามารถในการส่งเสริมการมีส่วนร่วมในการทำวิจัยในชั้นเรียนระหว่างผู้บริหาร ครู และบุคลากรที่เกี่ยวข้อง สามารถสนับสนุนให้บุคลากรทดลองทำการวิจัยโดยใช้

เนื้อหา วัสดุ อุปกรณ์ วิธีสอนหรือนวัตกรรมใหม่ ๆ ให้การยกย่อง ชมเชยครูผู้ทำวิจัยในชั้นเรียนต่อที่ประชุมในโรงเรียนหรือที่สาธารณะ เช่น ให้เกียรติบัตรหรือรางวัลแก่ครูผู้ทำวิจัยในชั้นเรียน เป็นต้น จัดโครงการให้ครูในโรงเรียนเปลี่ยนกันเยี่ยมชั้นเรียนและสังเกตการสอน กระตุ้น และส่งเสริมให้ครูปรับปรุงการเรียนการสอนด้วยกระบวนการวิจัยในชั้นเรียน ส่งผลให้ผู้บริหารสถานศึกษาที่มีเพศ อายุ และประสบการณ์การทำงานต่างกันมีบทบาทในการส่งเสริมงานวิจัยในชั้นเรียนไม่แตกต่างกัน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ศรีสุตา ประะผลา และจินณวัตร ปะโคทั้ง, (2559) ผลการวิจัยพบว่า ผู้บริหารและครูผู้สอนที่มีประสบการณ์การทำงานต่างกันมีความคิดเห็นต่อบทบาทของผู้บริหารสถานศึกษาในการส่งเสริมการวิจัยในชั้นเรียน โดยรวมและรายด้านไม่แตกต่างกัน และสอดคล้องกับงานวิจัยของ วิจารณ์ เสนี และศิลป์ชัย สุวรรณมณี, (2561) ผลการวิจัยพบว่า ครูที่มีเพศต่างกันมีความคิดเห็นต่อการส่งเสริมการทำวิจัยในชั้นเรียนของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุราษฎร์ธานี เขต 3 ไม่แตกต่างกัน ส่วนลักษณะสภาพของผู้ตอบแบบสอบถามทางด้านขนาดของสถานศึกษาแตกต่างกัน มีระดับบทบาทของผู้บริหารสถานศึกษาที่มีต่อการส่งเสริมงานวิจัยในชั้นเรียนของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเพชรบูรณ์ เขต 3 แตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ศรีสุตา ประะผลา และจินณวัตร ปะโคทั้ง, (2559) ผลการวิจัยพบว่า ผู้บริหารและครูผู้สอนในขนาดโรงเรียนต่างกัน มีความคิดเห็นต่อบทบาทของผู้บริหารสถานศึกษาในการส่งเสริมการวิจัยในชั้นเรียน โดยภาพรวมและรายด้านแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และสอดคล้องกับงานวิจัยของ วิจารณ์ เสนี และศิลป์ชัย สุวรรณมณี, (2561) ผลการวิจัยพบว่า ครูที่มีเพศต่างกันมีความคิดเห็นต่อการส่งเสริมการทำวิจัยในชั้นเรียนของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุราษฎร์ธานี เขต 3 แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ข้อเสนอแนะการวิจัย (Research Suggestions)

1. ข้อเสนอแนะในการนำไปใช้

ความรู้ในเชิงวิชาการที่เกิดขึ้นใหม่ในงานวิจัยที่สามารถนำไปประยุกต์ใช้ในสถานศึกษา ดังนี้

1. ผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเพชรบูรณ์ เขต 3 ควรจัดให้มีการรวบรวมข้อมูลสารสนเทศ การวิจัยด้านการพัฒนาการเรียนการสอนเพื่อจัดทำวิจัยในชั้นเรียนทุกปีการศึกษา
2. ผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเพชรบูรณ์ เขต 3 ควรจัดให้ครูได้ทำงานในด้านที่มีความสามารถหรือความสนใจเป็นพิเศษ เพื่อนำมาเป็นแนวทางในการจัดทำวิจัยในชั้นเรียนให้เกิดประสิทธิภาพ
3. ผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเพชรบูรณ์ เขต 3 ควรจัดให้ครูที่ประสบความสำเร็จในการทำวิจัยในชั้นเรียนเป็นผู้นำในการช่วยพัฒนาครูคนอื่น ๆ ให้มีการทำวิจัยในชั้นเรียน

4. ผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเพชรบูรณ์ เขต 3 ควรมีส่วนร่วมในการวิจัยในชั้นเรียนโดยใช้นวัตกรรมเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนมา เพื่อให้เกิดการพัฒนาวัตกรรมการที่ทันสมัยต่อการเปลี่ยนแปลงและสามารถนำมาปรับใช้ในห้องเรียนได้มากยิ่งขึ้น

5. ผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเพชรบูรณ์ เขต 3 ควรสนับสนุนผลการวิจัยในชั้นเรียนของครูผู้สอนในการนำไปใช้ประกอบการจัดนิทรรศการผลงานทางวิชาการ สนับสนุนผลการวิจัยในชั้นเรียนของครูผู้สอนในการนำไปใช้ประกอบการสร้างสรรค์นวัตกรรมใหม่

2. ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรให้มีการศึกษาปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อบาทของผู้บริหารสถานศึกษาในการส่งเสริมงานวิจัยในชั้นเรียนของโรงเรียน ในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเพชรบูรณ์ เขต 3

2. ควรให้มีการศึกษาปัญหาและอุปสรรคในการพัฒนาบาทของผู้บริหารสถานศึกษาที่มีต่อการส่งเสริมงานวิจัยในชั้นเรียนของโรงเรียน ในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเพชรบูรณ์ เขต 3

เอกสารอ้างอิง (References)

- กระทรวงศึกษาธิการ. (2562). *มาตรฐานการปฏิบัติงานโรงเรียนมัธยมศึกษา พ.ศ. 2552*. กรุงเทพฯ: คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- ณัฐนันท์ คำชาย. (2562). *การบริหารจัดการงานกิจกรรมนักเรียนแบบมีส่วนร่วมของโรงเรียนเทพดินทร์วิทยา เชียงใหม่*. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา. เชียงใหม่: มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่.
- ทิพย์ภากรณ์ ใจวัน และ สุทธิพงศ์ หกสุวรรณ. (2562). การพัฒนาระบบการจัดสภาพแวดล้อมทางการเรียนการสอนภาษาจีนสำหรับนักเรียนระดับมัธยมศึกษา. *วารสารวิชาการ สถาบันเทคโนโลยีแห่งสุวรรณภูมิ*. 8(3), 167-178.
- ปรีชา วุฒิเกษตรสกุล. (2560). *บทบาทของผู้บริหารสถานศึกษาในการส่งเสริมการวิจัยในชั้นเรียนของครูในโรงเรียนประถมศึกษา เขตอำเภอสอยดาว สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาจันทบุรี เขต 2*. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา. ชลบุรี: มหาวิทยาลัยบูรพา.
- วิภารัตน์ เสนี และ ศิลป์ชัย สุวรรณณณ. (2561). การส่งเสริมการทำวิจัยในชั้นเรียนของผู้บริหารสถานศึกษาตามความคิดเห็นของครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุราษฎร์ธานี เขต 3. *การประชุมมหาดไทยวิชาการระดับชาติและนานาชาติ ครั้งที่ 9*. 11(1), 1140-1152.

- ศรีสุตา ประณะลา และจิณณวัตร ปะโคทั้ง. (2559). บทบาทของผู้บริหารสถานศึกษาในการส่งเสริมการวิจัยในชั้นเรียนของโรงเรียนคาทอลิก สังฆมณฑลอุบลราชธานี. *วารสารวิชาการวิทยาลัยแสงธรรม*. 8(1), 36-49.
- ศิริรัตน์ พานนา. (2560). การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างคุณลักษณะผู้นำกับการส่งเสริมการวิจัยในชั้นเรียนของผู้บริหารสถานศึกษาตามความคิดเห็นของครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพระนครศรีอยุธยา เขต 2. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิตสาขาวิชาการบริหารการศึกษา. พระนครศรีอยุธยา: มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา.
- สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเพชรบูรณ์ เขต 3. (2563). ข้อมูลโรงเรียนของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเพชรบูรณ์ เขต 3. สืบค้น 10 ธันวาคม 2563, จาก https://data.bopp-obec.info/emis/school.php?Area_CODE=6703.
- สำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพภายนอกสถานศึกษา (องค์กรมหาชน). (2559). รายงานการประเมินคุณภาพภายนอกสถานศึกษาระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน ประจำปีการศึกษา 2559. กรุงเทพฯ: ผู้แต่ง.
- Hernandez-Tutop, J. E. (2006). Professional development: Implementing action research for implosive classroom teaching. *Dissertation Abstracts International*. 54(4), 18379-A.
- Kajornatthapol Pongwiritthon, Salinee Chaiwattanaporn, Sikarnmanee Syers, Pakphum Pakvipas, Sutheemon Chongesiriroj. (2020). Development Guidelines of Transformational Leadership of the School Administrator of Schools in Special Economic Zone: Chiang Rai. *Journal of Legal Entity Management and Local Innovation*. 6(6), 1-15.
- Kenneth, M. (1992). *Developing teacher researchers in high school: A case study of a planned intervention*. New York: Pennsylvania.
- Krejcie, R. V. & Morgan, D. W. (1970). *Determining Sample Size for Research Activities*. *Educational and Psychological Measurement*. 30(3), 607-610.